

LÁMPÁS

Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? (Zsolt 27,1)

Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja – VII. évfolyam 3-4. szám 2008. ősz-tél

A kanadai vadlibák 5 pontja a közösség erejéről

1. A vadlibák csoportosan „V” alakban szállnak. Repülés közben mozgatják szárnyukat, s a levegő felhajtóereje fenntartja a következő vadlibákat. Így lehetséges, hogy 71%-kal hosszabb távolságot tudnak megtenni, mint ha csak egyetlen pár repülne.

Ha egymást segítve dolgozunk, s közösségi szellemben végezzük a munkát, sokkal gyorsabban és könnyebben érjük el a célt.

2. Ha egy vadliba kirepül a sorból és egyedül próbál célhoz érni, azonnal lelassul, mert nem segíti őt többé a levegő emelő hatása, amelyet a többi vadliba szárnycsapásai biztosítanak számára. Így gyorsan visszarepül a sorba, hogy repülése könnyebbé váljon a társai erőfeszítése által.

Ha van annyi eszünk, mint egy kanadai vadlibának, akkor együtt dolgozunk a közösséggel, a közös cél érdekében.

3. Amikor a vezető vadliba elfárad, egy másik veszi át helyét az élen.

A közösségben el kell fogadnunk egymásra utaltságunkat, s a megfelelő pillanatban átadni vagy átvenni a munkát éppúgy, mint a vezetést.

4. Repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, hogy az elsőket erőfeszítéseikben biztassák.

A közösség nem létezhet szurkolók nélkül, és fontos, hogy a gágogás biztató legyen.

5. Ha egy vadliba megbetegszik, két társa leszáll vele, s addig együtt maradnak, míg meggyógyul vagy elpusztul. A libák ezután visszatérnek a saját közösségükhöz, vagy hármában vagy már csak kettesben. Olykor egy másik közösséggel repülnek, míg el nem érik a sajátjukat.

Ha annyi együttérzés van bennünk, mint a vadlibákban, átsegítjük egymást a nehéz időkön, ahogyan ők teszik.

(Ismeretlen szerző nyomán)

Reményik Sándor: Őszi csodák

Ülve a karosszékben,
Ma legelőször néztem
Szemközt az utcasort.
A tekintetem rátévedt egy fára:
Nini még most sem sárga.
Zöldnek tartotta meg
Szép reménység-ruhában
Az, aki megtarthat mindeneket.
És én is élek,
És én is élek
S megvannak mind, akiket szeretek.
S e nekem-láthatatlan tündér-őszben
Eljönnek hozzám az őszi csodák:
Másodszor borulnak tündér-virágba
S hoznak picit, fanyar, fura gyümölcsöt
Az almafák.

S a drága földön, nem is olyan messze
Másodszor érett meg most a
cseresznye,
Az elnyílt őszi-kikerics helyén,
Őszi bánat és lila gyász után,
Októberi dombok oldalain
Pompázik a tavaszi kankalin.
Rügyet bont minden ág
S belőlem is szinte nap-nap után
Kihajt egy vers-virág.
S ki tudja még mi lesz?
Lehet, hogy a közelgő karácsonnyal
Zúgni fogok erdőkkkel egyetemben
Lombkoronás, orgonás áhítattal.

Ülve a karosszékben,
Ma legelőször néztem
Szemközt az utcasort.
Az utcasor felett
Egy színes felleget.
A szemem újból rátévedt a fára.
A reménységben megtartatott fára,
-
S akkor gáttalanul,
Feltarthatatlanul,
Elbíráhatatlanul
Robbant ki szívemből a hála.

HAZAI VENDÉGEK

Szilágyi Hajnalka és Sándor református lelkészek (Tatabánya-Bánhida)

A nyár folyamán kezdte meg szolgálatát a Bánhidai református gyülekezetben az újonnan megválasztott lelkész-házaspár, Szilágyi Hajnalka és Sándor. Az ő életút-beszámolójukat olvashatjuk alább, azzal a reménységgel, hogy Isten megáldja mindazt az időt, amit városunkban töltenek.

Lánykori nevem Balogh Hajnalka. Beregszászon születtem 1975-ben. Szülőfalumnak Édesanyám szülőfaluját tartom, mivel édesapám nyolcéves koromban meghalt, így egyetemre kerülésemig Badalóban éltem, ott nőttem fel. Édesapám halála után édesanyám teljesen megtagadta Istent, ha pedig mégis szóba került, akkor azt mondta, neki ilyen Isten nem kell. Amúgy szüleim nem éltek vallásos életet, templomba nagymamám vitt, amennyiben jól viselkedtem.

Igazán önszántamból templomba és Isten felé közvetlenül a rendszerváltást követően indultam el, amikor Kárpátalján újra szabad lett a nyilvános konfirmáció, csendesetek, csendesnapok szerveződtek, és én is eljuttam egy ilyen csendesnapra. Először Isten közelségével gyülekezetünkben találkoztam, amikor fiatalok érkeztek hozzánk versekkel, énekekkel, szerepjátékokkal egy másik gyülekezetből. Ragyogtak. Én akkor már sokat vívódtam a mindennapi életem egyhangúságával, sivárságával, önmagammal. Ezek a fiatalok azt mondták, hogy ők Isten gyermekei. Ezzel a fogalommal én még addig nem találkoztam, de attól a naptól kezdve egy éven át minden nap saját imádságommá vált: *Istenem, én szeretnék gyermekeddé válni. Nem tudom mit jelent, de tudom, hogy nagyon jó, mert azok a fiatalok ragyogtak, mikor ezt elmondták.*

Egy év telt el így, és közben csendesen betagozódtam egy megmozduló gyülekezetbe. Ott szólított meg konkrétan Isten: *van-e üdvbizonyosságod?* Rádöböntem, Isten lehetőséget készített számomra: hogy gyermekévé lehessenek. Letettem az életemet Jézus Krisztus kezébe. Akkor vált érthetővé is mindaz, amiért imádkoztam, amit hallottam, tanultam, hogy: „úgy szerette Isten a világot – benne engem –, hogy megszületett Fiát adta...” Félelemmel töltött el, mert tudtam, ez nem csak az enyém, ez nem maradhat titok, ezzel a megkapott ajándékkal élnem kell minden nap.

Családom nagyon higgadtan de leginkább az értetlenség higgadságával fogadta a hírt: megtértem, újjászülettem, Is-

ten gyermeke lettem. Soha nem felejttem el nagymamám szavait: *jó van, lányom, csak miránk szégyent osztán ne hozz.* A maga módján így közölte: tudomásul vette, de akkor álljam is a szavam. Ő még nem tudta, amit én már igen: nem egyoldalú megállapodás jött létre, nem egyedül kell a tinigondjaimat átélni, a mindennapok harcait megharcolni, Jézus visz tovább.

Valóban vitt. Körvonalazódott bennem, hogy szeretnék a hitoktatásba bekapcsolódni. Kárpátalján nem voltak hitoktatók, a lelkészek indították a hitoktatást és ők végezték, rettentően leterhelve. Azonban akkori lelkészünk mást „látott” bennem. Óriási meglepetésként ért, amikor megkérdezte,

nem akarok-e teológiára menni? Időt adott a válaszra, nem sürgetett. Félig gyerek voltam még, alig 16 éves. Talán a súlyát nem is éreztem még, de az biztos, különleges idők jártak. Egyke vagyok, nem a szüleim akaratából, édesapám túl korán halt meg. Én gyerekként ezért sokat vádoltam Istent, rossz volt egyedül felnőni. Azonban hitrejutásom óta folyamatosan tapasztalom, élem, és éljük át a férjemmel Jézus szavait, amikor nem a vérszerinteket emeli ki, hanem azokat, akik körülötte vannak.

Mindenesetre családom ellenkezés nélkül fogadta a hírt: magyarországi egyetemre szeretnék jelentkezni. Nem álltak utamba. Nagymamám valószínűleg nagyon büszke volt és nagyon féltett. Édesanyám pedig megadta azt a lehetőséget, amit édesapámmal eleve meg akartak adni, a továbbtanulás lehetőségét, ami nekik nem adatott meg. Azzal a hátránnyal indultam, amivel kevesen – orosz érettségivel –, azon-

ban majdnem tökéletes irodalmi magyarsággal, ezt pedig szintén a szüleimnek köszönhettem, mert ahogyan hatévesen megtanultam olvasni, onnan a könyvet időnként dugni kellett előlem, hogy a házimunkába is segítsék már ugyan, ne csak olvassak. 1992-ben felvételiztem Debrecenbe. Tisztában voltam a képességeim hiányosságával, világlátásom zártságával, azonban ismertem a Szentírást, tudtam a Kátét, és a többit rábíztam Istenre.

1992 tavaszán Pap László pomázi lelkész evangélizált nálunk, a gyülekezet történelmében először volt ilyen alkalom. Vártuk a kenetteljességet – kaptunk élő igét, megújulást és újjászületéseket. Én pedig valakit a személyében, aki apám helyett apám lett, lelkigondozóm, vezetőm. Egész életemre szól, amit tőle útravalónak kaptam, és mai napig tartjuk a kapcsolatot feleségével, Erzsike néniével. Laci bácsi volt az, aki megtanított az *igentre* és a *nem-re*. Arra, hogy vállaljam

önmagam, az őszinteségemet mások előtt, és az Urat, aki életet adott nekem.

Negyedéves voltam, amikor lehetőségem nyílt Kolozsvára utazni cserediákprogram keretein belül. Egész hátralévő életemet meghatározza ez az út, ott ismertem meg férjemet. Hamar kiderült: sok a közös bennünk, legfőképpen Krisztus iránti szeretetünk, elhivatásunk tudata, amit nálam ő kétségbe vont, ellenezve a női lelkészséget. Így indultunk – aztán ő öt éven át hallgatta évfolyamfelelős professzorától a kérdést: „na Szilágyi úr, hogy is van a női lelkészséggel?”

1997-ben diplomáztam, és segédlelkésznek Munkácsra helyeztek az akkori püspök, Gulácsi Lajos mellé. Három gyülekezetet, ha ő nem volt otthon, akkor heti tíz istentisztelet, hét káté-óra, több ifi és bibliakör. Szóval nagyon nehéz volt, de a legjobb iskola. Utána, Munkácsról elkerülve, az ott tanultak, tapasztaltak alapján sok minden könnyebb volt Batizon, ahová kerültem.

Azért kértem át magam a Királyhágómelléki Egyházkerületbe, hogy házasságunk ne legyen távházasság, míg a férjem befejezi a teológiát. Három évig voltunk ott, ezalatt letelt férjem segédlelkészi éve is, született két gyermekünk, sikerült a diplomát belülről felújítani, házibibliaórát, ifit beindítani. Kegyelemből, mert közben többször feljelentettek esperesnél, püspöknél, mert csendespercet tartottunk az Úri ima előtt, imahéten imacsendet tartottunk és hangos imádkozásra kértük a gyülekezetet. A csoda az volt, hogy sehol nem reagáltak rá, a Gyülekezet pedig ott volt mindenben mögöttünk és szó szerint védett bennünket.

Nagyon nehéz volt otthagyni és új felé indulni, de Kárpátaljára kaptunk meghívást, és hiába rugódoztunk, hogy nem akarunk mi határokat újra átjárni, mennünk kellett. Beregújfalu lett az új otthonunk, két és fél évre. Egy elég nagy, 1400 lelkes gyülekezet. Több házibibliaóra, ifi, hittan, csendeshetek... Itt kószolhattunk bele először az önállóságba egy nagy gyülekezetben. A presbitérium elég fiatal volt, voltak köztük imádkozó, igével élő emberek is. Csodamód alakultak az alatt az idő alatt, míg ott voltunk, és nagyszerű dolgokat élünk át együtt. Erről inkább a férjem ír majd. Én anya voltam. Ott tartózkodásunk ideje alatt született három kisebb gyermekünk.

Azonban egyre nehezebb volt Ukrajna és Románia között közlekedni, ugyanis Magyarország volt a tranzitország. Hihetetlen nehézségek árán tudtunk átjutni egyik országból a másikba, mert olyan feltételrendszerek alakultak ki, amelyek egyre szigorodtak. Amikor kiderült, hogy ikreket várunk, akkor dőlt el: át kell jönnünk Magyarországra, hogy az állampolgárságainkat közös nevezőre hozzuk.

2004-től szolgáltunk Sárkeresztúron. Itt mindent az alapoknál kellett kezdeni. Alapfogalmak nem voltak tisztázva: például, hogy a megtérés nem azt jelenti, hogy valaki évente háromszor eljön templomba, hanem egészen mást. Az evangélizáció és az imaheti alkalmak „beváltak”, mozdultak meg emberek, de nincs igényük többre. Hat szórvány tartozott hozzánk, egy hittancsoport az egyikben és ugyanott egy

bibliakör jórészt értelmiségiekből. Ez a csoport tartotta bennünk a lelket, amikor valami kudarc ért.

Hiszem, hogy Jézus Krisztus az én Megváltóm. Meggyőződésem, hogy kegyelemből lehetek Isten gyermeke. Meggyőződésem, hogy Ő vezetett eddig mindig, mert ennek nyomát folyamatosan láttam is velem.

Szilágyi Hajnalka

Feleségem beszámolóját szeretném folytatni, a saját eddigi életpályám rövid bemutatásával, a gyülekezeti élet és szolgálat felőli felfogásom ismertetésével.

1970-ben születtem a történelmi Parciumhoz tartozó Belényesen, majd Margittán nőttem fel, és ott jártam iskolába. Érettségi után rögtön utána munkába is álltam. A továbbtanulás meg sem fordult a fejemben. Géplakatosként dolgoztam egy gázkompresszor telepen hét évig.

Szín református család a mienk. Ilyen módon természetes volt, hogy tizenhárom évesen engem is elküldtek a szülők konfirmálni. Sajnos csak küldtek, mert nem igen jártunk együtt a templomba. Nekem sem sokat jelentett ez, csak egy élmény volt, amire szívesen emlékeztem. A lényeg azonban kihullt a szívemből. Így teltek el a kamasz évek és még utána is egy pár. Kipróbáltam mindent, amit az akkori rendszerben lehetett. Bálók, bulik, ital. Barátok, akikkel mindig arról beszélgettünk, hogy mi az, amit tenni kellene, hogy legyünk valakik. Kereső ember voltam. Kerestem az élet igazi értelmét, ha ezt akkor még így nem is fogalmaztam meg.

Húsz éves koromban kezembe került egy könyv, aminek az volt a címe: *Teremtés vagy evolúció*. Meggyőződéses ateista voltam, de ez a könyv megingatott, és elfogadtam, hogy van egy hatalom, amely mindent irányít. De ennél többre ekkor még nem voltam hajlandó.

Isten másik fontos eszköze volt az életemben a zene. Az egyik lány, akivel együtt buliztunk, megtért, és nemsokára már bekapcsolódott az induló ifjúsági munkába. Ő volt az, aki meghívott: nem mennék-e el ifjúsági énekeket tanítani az ificsoporthoz. Természetesen én először nemet mondtam, de ő állhatatos volt, és ahányszor csak találkoztunk, mindig nyüstölt. A vége az lett, hogy csak azért, hogy végre békén hagyjon, megígértem, hogy elmegyek. Mint a hamis bíróságot az özvegyasszony példázatában. Megtetszettek az énekek, meg az egész hangulata, és attól kezdve rendszeresen jártam az ifibe. De jártam diszkóba, bálókba is. Ez a kettőség majd egy fél évig tartott. E közben sokat hallottam Jézus szeretetéről, arról, amit tett a kereszten. Jó néhány evangéliumi könyvet olvastam. Elkezdtem olvasni a Bibliát, amit ha addig a kezembe vettem, mindig elálmosodtam. Most érdekesítőnek tartottam. Találkozókön vettem részt, elmentem egy ifjúsági táborba is.

Huszonkét éves lehettem, amikor tisztán láttam és éreztem: el kell döntenem, hogy ki az, akit követni akarok ezután. És akkor megtörtént egy csendes, belső szobában elmondott imádságban az, amit újjászületésnek hívunk. Ezután teljes

bizonyossággal láttam, hogy az életem meg fog változni. A régi barátok elmaradtak, de az Úr szerzett másokat. Testvéreket, anyát, apát. Munka mellett a margittai ifinek az egyik vezetője lettem.

Sok vívódás után 1995-ben felvételiztem a Kolozsvári Teológiai Akadémiára. Otthagytam munkahelyem, és az Úr kegyelmében, ígéreteiben bízva elmentem tanulni. Harmad év végén házasodtam, és kezdtük el a szolgálatot együtt feleségemmel. Tanultam is, de sokat szolgáltam.

A batizi és közben a szatmárnémeti segédlelkészi évek után Kárpátalja következett. Beregújfaluban mi voltunk közel ötven év után az első helyben lakó lelkészek. Három kovásza volt a gyülekezetnek, ami szemmel láthatólag „kelesztette” azt: a házi bibliaórák, melyek először négy, majd hat helyen működtek a gyülekezeti bibliaóra mellett; a csendeshetek, ahova egyre több embert sikerült elvinni, küldeni; és a családlátogatás, ami a személyes kapcsolatot erősítette, és a távolságokat bontotta le lelkész és gyülekezet között.

Sárkeresztúr, előző szolgálati helyünk, öreg gyülekezet. Fialtlok kevesen vannak, de minden évben vittük azt a kevés hittanos gyermeket hittantáborba. Minden évben szerveztünk kisebb-nagyobb ifjúsági találkozót. A felnőttekkel férfi, női, konferenciákra mentünk. Próbáltuk hirdetni a biatorbágyi csendes heteket. Családot látogattunk. Presbiteri képzéseket tartottunk. Gyülekezeti csendes napot szerveztünk. Minden évben két evangelizációs sorozatot szerveztünk.

Egyszer az EMO (Evangéliumot Minden Otthonba) is bese-gített. Próbálkoztunk egy szabadtéri evangelizációval a cigányok között. Útjára indítottunk egy gyülekezeti újságot, emellett évente legalább két körlevelet küldtünk szét a gyülekezetben. Több felnőttet készítettem fel a konfirmációra. A velük való foglalkozás, beszélgetés volt számomra a legkedvesebb szolgálat.

Meggyőződésem, hogy a gyülekezet motorja az, ha a hívó gyülekezeti tagok rendszeresen és célzatosan imádkoznak az alkalmakért, a misszióért. Fontos a családok betagolása a gyülekezetbe. Egyházas családokra és családias egyházra van szükségünk. Fontos a tanítás. Az a hívó ember a legveszélyesebb, akinek nincs biztos ismerete Istenről, tervéről, akaratáról. Erre jók a bibliaórák, a presbiterképzések, de egy-egy csendes délután is.

A gyülekezet élete a lélekmentésre kell, hogy irányuljon. Minden szolgálat, az adminisztrációtól kezdve az istentiszteleteken át a templomfelújításig az örökélet útjának megtalálását kell szolgálnia, ha nem, akkor az egész célt téveszt. Mindig ezt a célt igyekszünk szem előtt tartani. Nem mindig sikerül elérni, megvalósítani, mert a nagy ellenség azt akarja, hogy ezt szem elől tévésszük. Jézus Krisztus azonban újból és újból megmutatja. Nekünk is megmutatta.

„Hát merítsünk erőt, a menny felé sietni,
Nem állva meg pihenni a boldog cél előtt”

Szilágyi Sándor

Házasság a mennyben

Az ifjú pár boldogan készül az esküvőre. Már minden készen áll, közeledik a nagy nap, amikor egy szerencsétlen baleset következtében mind a ketten meghalnak. Megérkezve a menny kapujához, Péter apostol ajtót nyit nekik, ők pedig ezzel a kéréssel fordulnak hozzá:

– Uram, mi éppen az esküvőnkre készültünk. Szeretnénk itt is egymáshoz tartozni, és összeházasodni.

Péter így válaszol:

– Ha igazán elhatározottatok és biztosak vagytok ebben, akkor lehetséges.

Miután a fiatalok teljesen bizonyosak a szándékuk felől, az apostol otthagyja őket a kapuban azzal, hogy várjanak amíg visszatér, és ha még akkor sem gondolták meg magukat, akkor összeházasodhatnak. A pár vár türelmesen. Eltelik egy fél év, akkor Péter megérkezik, vele jön egy pap is.

– Gyermekeim, készen álltok-e a házasságra? – kérdezi Péter a fiataloktól.

– Készen állunk, csak azt szeretnénk még kérdezni, hogy ha időközben meggondolnánk magunkat, akkor el lehet-e válni?

Az apostol méregbe gurul.

– Mit képzeltek ti?! Fél évembe telt, amíg találtam itt a mennyben egy papot! Mit gondoltok, meddig tartana, míg ráakadnék egy ügyvédre?!

SÜTÉS-FŐZÉS

Süss valamit belőlük!

Egy lány, amikor hazament édesanyjához, elkezdett panaszkodni:

– Anya! Meg fogok bukni algebrából, a barátom szakított velem, és a legjobb barátnóm elköltözik. Miért kell, hogy ilyen sok rossz dolog történjen velem?

Mialatt a lány elmesélte bánatát, az édesanyja éppen egy süteményt sütött. Megkérdezte a lányát, hogy kér-e enni valamit. Erre a lány egyből így felelt:

– Persze anya, te mindig valami nagyon finomat csinálsz.

– Megkínálhatlak egy kis olajjal?

– Fúúúúj, anya, ettől lenne aztán szörnyűbb a napom.

– Akkor adhatok néhány nyers tojást előételnek?

– Jaj, anya, az is undorító.

– Talán lisztet vagy egy kis szóda bikarbónát?

– Anya!!!!!!! Valami normális dolgot szeretnék enni!!!

Erre az édesanyja így felelt:

– Drága kicsim! Sokszor a dolgok egymagukban rossznak tűnnek. De ha megfelelően összerakod őket, akkor a végeredmény egy nagyon finom és csodálatos sütemény lesz, amit szeretni fogsz! És, drága lányom, ez nem csak a sütésre igaz...

(Ismeretlen szerző nyomán)

Praliné receptek**Kávés pralinék**

Hozzávalók kb. 30 darabhoz:

1,5 dl tejszín

20 dkg étcsokoládé tortabevonó

1 teáskanál neszkávé

3 evőkanál porcukor

2 evőkanál kakaópor a szóráshoz

kb. 30 db csokoládé kávészem

Elkészítés: A tejszínt felforraljuk, beletördeljük a csokoládét, és felolvasztjuk benne. Hozzáadjuk a porkávé és porcukrot. A krémet a hűtőbe tesszük, hogy megdermedjen. A krémet a kézi robotgép keverőspiráljával habosra verjük, és csillagszűrő habzsákba töltjük. A krémet a kis pralinéformákba töltjük, megszórjuk kakaóporral, és egy szem csokoládékávéval díszítjük.

Rumos golyók

Hozzávalók kb. 40 darabhoz:

10 dkg mazsola

6 evőkanál rum

30 dkg étcsokoládé

10 dkg vaj

10 dkg porcukor

1 tasak vaníliás cukor

5 dkg csokoládéreszelék

Előkészítés: A mazsolát apró darabokra vágjuk, és beáztatjuk a rum felébe. A csokoládét lereszeljük.

Elkészítés: A vajat a porcukorral, a vaníliás cukorral (ha van, kézi robotgéppel) habosra keverjük. Hozzáadjuk a reszelt csokoládét, a maradék rumot és a rumos mazsolát (a rummal együtt). A masszát betesszük a hűtőbe, hogy megkeményedjen. A masszából kis golyókat formázunk, meghempergetjük csokoládéreszelékbe, és minyonpapírokba ültetjük. Hideg helyen tároljuk.

Kedves, vendégváró finomságok karácsonyra vagy szilveszterre.

Áldott ünnepeket kívánok mindenkinek!

Vörösné H. Judit

KEDVES ÉNEKEM

Uram Jézus, drága kincsem

Egyik legkedvesebb énekem az énekeskönyvünk 380. éneke:

Á. Skultéti korálkönyve 1798

U - ram Jé - zus, drá - ga kin - csem, Más
üd - vös - sé - gem itt nin - csen. Nagy
vá - gyód - va vár - lak té - ged, Hozd i - de - jén se -
gít - sé - ged, Ó, Jé - zu - som, ó, Jé - zu - som!

Ez az ének felér egy imádsággal:

Mert nincsen az ég alatt szebb név. A bűnösök barátja volt. Megváltotta a világot. Megváltott engemet. Fáradtan, bűnbe veszve jártam az életem, de megtalált a Pásztor, és nyájához vezetett: „Aki hisz benne, el nem vész, hanem örök élete lesz.” (Jn 3,16)

Jézussal élve szép lesz az életed. Azért, ha zörget az ajtódon, nyisd ki neki, és fogadd be: „Áron is megvegyétek az alkalmakat, mert az idők gonoszak!” (Ef 5,16)

Isten dicsősége egyszülött Fia, őbenne gyönyörködünk: „Az én igám kedves, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,30)

Dicsérjük Istent, mert jó, és örökké tart szeretete! Koronát, trónust otthagya, leszállt közénk, hogy megváltsa e világot. Meghalt, de feltámadt a mi üdvösségünkre. Ezért legyen áldott örökre szent neve.

Ezért, „ha az ígét halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket” (Zsid 3,15): lehet, hogy az utolsó figyelmeztetést kapjuk.

*Óh, hála az Úrnak, zengjünk Neki hát,
mert úgy szeretett, hogy odaadta Fiát!*

2. Ezerszer is kér a lelkem: Nézz rám, Uram, szánj meg engem, Óvj meg minden csüggedéstől, Ments meg büntől, szenvedéstől, Ó, Jézusom, ó, Jézusom!

3. Mi édesebb szent nevednél? Mi jobb a te kegyelmednél? Ha azt tőled megnyerhetem, Világ kincse nem kell nekem, Ó, Jézusom, ó, Jézusom!

4. Mikor terád emlékezem, És nevedről elmélkedem: Betöltesz új reménységgel, Túláradó örövendéssel, Ó, Jézusom, ó, Jézusom!

5. Szívem lángját élesztgetve, Szítsd fel még több szeretetre, S add, ha itt nem dobog többé, Ott éljek veled örökké, Ó, Jézusom, ó, Jézusom!

Tranoscius énekeskönyv 1741 (szlovák)

Tégy foglyoddá, Uram: s akkor szabad leszek.

Késztesd megadnom önmagam,

Győzelmet úgy veszek.

Ha küzdve küszködöm,

Akkor leroskadok,

De ha karod lesz börtönöm,

Akkor erős vagyok. (Hallelujah énekeskönyv)

Végig megálld a nagy tusát, erőt Urad, a Krisztus ad.

Nyerd el, neked mit félretett: a koronát, az életet. (Hallelujah énekeskönyv)

Ezt kívánom minden kedves Olvasómnak. Én már 50 éve járok Krisztussal, és ezt soha-soha meg nem bántam.

Mennyei Atyánk! Taníts mindig, hogy rád figyeljünk az öröm és a szomorúság perceiben. Segíts, hogy szelídek maradjunk minden durvaság ellen. Beszédünket az evangélium mértékéhez szabjuk. Rád építkezzünk. Így teljes biztonságban tehetjük le terheinket és napi gondjainkat a te kezébe. Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

id. Bánszky Pál

„Ahogyan leül az ötvös, és megtisztítja az ezüstöt, úgy tisztítja meg az ÚR Lévi fiait.” (Mal 3,3)

Az ötvös megfogott egy darab ezüstrudacskát, tűz fölé emelte, és hagyta, hogy felmelegedjen. Közben magyarázta, hogy ahhoz, hogy az ezüst tiszta legyen, a tűz kellős közepébe kell tartani, ott, ahol a lángok a legmelegebbek, hogy a szenny kiégjen belőle. Megkérdezte hát a férfit, hogy igaz-e, hogy az ötvösnek a tűznél kell ülnie az ezüsttisztítás teljes ideje alatt. A férfi igennel válaszolt, és elmagyarázta, hogy nemcsak, hogy ott kell ülnie és tartania kell az ezüstöt, de a szemét is rajta kell tartania egész idő alatt. Mert ha az ezüst a kellesténél akár csak egy perccel is tovább marad a lángok között, megsemmisül. A nő egy rövid ideig csöndes volt. Majd megkérdezte: "Honnan tudja, hogy mikor teljesen tiszta az ezüst?" Az ötvös mosolyogva így válaszolt: "Ó, az nagyon egyszerű - amikor látom magamat benne.

(Ismeretlen szerző nyomán)

Keserves nyígás a fennálló társadalmi viszonyok ellen (esszé)

2008.08.31 13:22

„A mai negyvenes-ötvenes nemzedékre szörnyű sors vár: ők a becsapott nemzedék. Ők azok, akik mást tanultak és egészen mást kaptak az élettől.”

(Tóth András: *Kávéházi kérdések 1. Hogy lehet túlélni?*) és még egy írás, mely igen fontosnak tűnik fel számomra:

(Jaksity György: *Fogyatékos nemzet 2008. június 17. Index-hu*)

„Nem tudunk mit kezdeni a fogyatékos embertársainkkal, mert a saját fogyatékoságainkat sem tudjuk feldolgozni?” – kérdezi a szerző magától is és helyettünk.

Komolyra veszem a hangom; ími próbálok, megfogalmazni a társadalmi problémáink gyökerét, értékeink hiányát; *rosszkedvünk, betegségeink okát.*

Mikor váltak hiteltelenné a rendszer politikusai? Mikortól kezdtem el *nem hinni* a felnőtteknek, a TV híreinek sem? Óh gyerekkor! (Vagy talán: óh, fejlődépszichológia?) Óh jaj, itt gyökereznek a bajok? (A pofátlan szentségét! Mit beszél ez nekem? Belebeszél az életembe! A taknyos, még ki sem kelt a tojásból! – Hát ez a problémám. Még szinte meg sem születtem, de már számon kérhetőek a viszonyaim... Ember vagyok én is! Gondoltatok volna, kedves szülém? Mégpedig veletek *egyenrangú** s nem kisebb...)

*: *Szabadság, egyenlőség, testvériség!* De jól értem én ezt? – Bizony nem.

(Rudolf Steiner szerint az e téren butjánzó zűrzavar a francia forradalom hármasszavának félreértéséből származik. (Popper: *Lelkek és göröngyök* 236. o.) Az ő felfogásában a szabadság a szellemi élet szabadsága, az egyenlőség a törvény előtt megjelentekre, vagyis az igazságszolgáltatásra, a testvériség pedig a gazdasági javak elosztására vonatkozik.)

Hajh, szerteágazik a probléma rögvest, sok helyen vérzik a beteg.

Maradjunk a pszichoszociális fejlődés vonalán egyelőre. A kognitív vonalat szerettem volna látni – fogalmazom mostanra – mint a folyamat érintettje. Nagyon nem készített fel az Isten sem erre a megrázkódtatásra; hová is születünk? Pedig elég ügyes módszerei (is) vannak...

– Á, hát ezért? Micsoda logika, micsoda szépség!

De nem mindig. Elfáradunk várni, elveszítjük a bizalmunkat az értelem iránt. Szurkálni kezdjük a *creator* [megtartót / teremtetőt] is: – Nagyon nem szól ez semmiről! Ennyi lenne csak? Ez lenne hát az élet, amely öröktől fogva szent? Mert ez így bizony nagyon gagy.

Gondoljunk csak Ádámról: „Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, és így ettem”, esetleg: „az asszony, akit *te* adtál mellém...” Így pedig már egészen durva.

„Miért vonsz engem felelősségre? Hát nem ugyanakkora részed volt benne neked is?”

Íme hát az ember.

Nagyon korán elbizonytalanodtam. Elbizonytalanított az apám?

Nocsak, hát vannak az Istennek módszerei mégis? Az *ősbizalom* például. Ez ki is tartott a felettes én védelmében elég sokáig (, hogy a fene egye meg...).

A kisiskolás kor a kritikus időszak. A családi dráma, a generalizált szorongás ideje. Nna, erről sem mondanak a *pszichiáterek* sem semmi lényegeset, csak felsorolják az ismert és alkalmazható (gyógy?)szereiket. De hogy a stressz okát feszegetnék? Azt szerényen meghagyják a *pszichológusoknak*.

Mert miről is lenne szó?

A családorvosi gyakorlatban általában a szupportív (elviselő) és a személyközpontú pszichoterápia néhány elemét magába foglaló empátiás betegvezetés tűzhető ki célul.

a. (A generalizált szorongás, Vizi János dr. SOTE Magatartástudományi Intézet, Bp.)

Magyarán: a megbékítéssel, megértéssel való oldása a korai stressznek.

A jól be kell szaradni a gyengébbet, a gyereket, hogy engedelmes legyen a naiv(?) (hogy ne mondjam: az igen buta) falusi gyakorlat. Ezzel egyidejűleg pedig a „mit hiszek?” kérdése kezd önálló életet élni. No, szegény pszichológus, ebből hozd ki a beteget, mind a félmilliót, aki Árpád országában szenved!

Először is: kedves szülő, nem kellene módszeresen tönkretenni azt, ami ép. Másodszor pedig: ápolni, fenntartani (ez az egyszerűbb) a pszichoszociális kondícióját a gyermekeiteknek. No, akartok még ezek után gyermeket nemzeni, apák? Na ugye, hogy ugye? Hogy ehhez sok-sok *alázat* kell? Még annál is több!

Másodszor pedig: még nem is érintettük az értékválságot, amit reánk hagyományozott csendben az előző generáció. A szocialista idők kárvallottjai voltak ti is, de hogy az elmúlt 50 esztendő alatt sem tettetek semmit – pl. a föld tulajdonviszonyának tisztázása érdekében –, hát, ez már bizony számon kérhető. Hiszen voltak korábban is ilyen törekvések, túl az 1848-ason, pl. a Károlyi-féle földreform, 1919-ben...

Ezt miért nem tanítják kimerítően? Ez nem alapja tán a mostani kóválygó földalpnak? De ne feszegetsem, mert nem vagyok történész s tudom, nem olyan egyszerű az eset. Ezért gondoltam volt, hogy vissza kellene nyúlni az újkor kezdetéig, hogy a nagy büdös magyar viszonyaink jobban tisztázódjanak. Úgy az országé, mint az egyénéké.

Nagy a zűrzavar.

Mi az érték? Mi az az aranykorona? Hányszor hány cm egy négyzetöl? Mennyi terület a katasztrális hold? Mennyi az ár? Mennyi a hektár? Mennyibe kerül egy hektár föld? Miért csak annyiba? Ez most sok, vagy kevés?

Mi a szent korona tan? Miről szól Werbőczy hármaskönyve? Mi láncol bennünket még a középkorhoz? Láncol? Egészen el vagyunk oldozva?

Szóval kezdjük az elején!

Itt eszembe villant valami, felvettem Popper Péter *Lelkek és göröngyök* Saxum 2005 c. könyvét... De nem volt jó az asszociáció. Mintha olvasatlan lenne... Lehet, hogy nem is ez a könyv volt? Eggyel odébb hát! *Egy illúzió halála*. Saxum 2006.

Azt mondja: „Egy illúzió nyomába eredtem, ami Európa feltámadását ígérte. Rekviem lett belőle. Az én nemzedékem már sohasem fog Európában élni. S a fiatalok? Ők sem, de nekik nem fog hiányozni. Hiszen a mi illúziónk nem kell nekik. És az ő szép új világuk meg nem kell nekünk. Az órámrá néztem. Éjjel fél három van. Menjünk aludni. Az Isten legyen irgalmas hozzánk.” (im. 210. o.)

Ha nem lázadsz fel, akkor is neked rossz

2008.08.30

Hát nekem is megvan az elméletem, legalább is ebben a pillanatban ez az elméletem.

Az a föld, ahol élünk, nem Európa peremvidéke, hanem a középpontja. Nem 20 cm-es termőréteg van rajta, ahová szivattyúval viszik fel a vizet, hanem tényleg tejjel-mézszel folyó Kánaán, de az a tragédia, hogy mindig kiszivattyúzták innen a kincseit, és a lakói nagy része kisemmizett maradt az adottságok ellenére. Végso csapásként még fel is darabolták.

Kik és miért? Birodalmak és globalizmusok, a korszakoktól függően mindig más. A német-római birodalomba való beolvadást megúsztuk, sőt nagyszerűen visszavertük. A római pápaság is beleártotta magát az ügyeinkbe, és azzal aztán végképp kiszúrt velünk, hogy a német császárok meggyengítésével kialakított egy törökkel szemben védtelen Európát.

A török a legnyersebb rablógazdálkodást folytatta itt, és évszázadokra vetett minket vissza. Ezt tudta kihasználni a Habsburg is, mert a gyengét, ha segítem, saját képemre formálhatom. Rafináltabbak lettek már a hazaárulás módszerei. Egyre szűkebb kört képviseltek a hazai érdekek képviselői – már akiknek hatalmuk és beleszólásuk van. Mert rabszolga az mindig volt sok, de ők nem számítottak. Rákócziék lázadása volt az utolsó életjel, aztán megtörtünk. Ez nagyon hasonlít 1956-ra. Sok volt a megvásárolt, lekötelezett haszonélvező, akiket a lenyakazott és elüldözött valakik helyébe költöztettek. Rákóczi birtokain a Schönbornok. És hasonló történetek. De lejjebb, a köznemesség hazai érdekekhez kötött volt, és egyszer csak megjelent mint politikai tényező a 19. században. Meg mert mozdulni az akkori globalizmus, a Szent Szövetség ellen. De elvérzett 1848-ban és a jobbágyfelszabadításban (1849-ben), de mint főnix feltámadt

Popper Péter azonosul a bukott generációkkal, felhívja kortársai figyelmét, hogy ők bizony súlyosan elbuktak az azt megelőző generációval együtt, melyet a „900-as nemzedék”-ként említi. (Társadalmi szempontból s a következő generációk előtt.)

Tisztul a képem? Méltán volt hát bennem ez a feszültség? Ezért nem éreztem a feudalizmus megszűntét? Ezért éreztem a 900-as, a 30-as nemzedékkel való kapcsolat hiányából fakadó *azonosság tudat* csonka voltát [eufémia]? (...)

Cser Ákos

az úri középosztályban, dolgozni is megtanult. Elvézése közben beköltöztette és föltáplálta a saját szövetségeseit, de egyben a saját ellenségeit is. Azok szét is szedték 1920-ban. Akkor még mindig volt erkölcsi erő, szellemi töke és a parasztság feltörekvő rétegeiben tanulásvágy, és volt még polgári tulajdon. Aztán 1945-ben proletarizáltak mindenkit. 1956 után pedig nem a főnemességet vásárolták meg, hanem a társadalom legalját és többségét. Az 1980-as években meg a legnagyobb átrázás és hatalomátmentés történt a világtörténelemben. Most már tanulásvágy sincs, a munkalehetőséget is elvették az emberektől. Most már tényleg csak a nirvánát kínálják nekik, meg a szökést.

És hogy miért maradt fenn a nagybirtokrendszer? Nemhogy fennmaradt, de mindig nagyobb szerepe lett. Úgy csinálta a mindenkori globalizmus, 1711-ben, 1960-ban, 1990-ben, hogy a saját kezében maradjon minden. És most itt csücsülünk Európa legkiválóbb adottságú agrárországában mezőgazdaság nélkül, és nyírjuk a parlagfüvet.

Miért rosszabb a helyzet, mint a szomszédoknál? Ilyen hazaárulók nem teremnek máshol, akárhol. Ez egy befogadó ország. Olyanokat fogadott be, akik aztán a megszerzett zsákmánnyal kifelé, elfelé tartanak. Ezt az országot, ami még maradt belőle, ki kell üríteni, és aztán birtokba venni és aztán bebizonyítani, hogy lehet itt jól gazdálkodni, csak bízzuk őrájuk. Mindjárt lesz itt értéke mindennek, mindjárt lesz itt mezőgazdaság is, de ő lesz a tulaj, a te gyerekeid meg a rabszolgák. És minden rendben lesz. Kezdődik minden előről. Ha fellázadsz, neked rosszabb, mert te pusztulsz.

Elkezdjük már végre azt a bizonyos rendrakásunkat? Mert ez már a mi időnk! Hajrá generációm, ne terheljük meg még ennél is jobban az utánunk jövőket, szeressük őket okosan s próbáljuk meg segíteni őket! Mert ők végre már *maguknak építenek e szent hazában...!*

Goor Judit történész, Malomsok

Reményik Sándor: Elkésetek*Szó a protestáns teológusokhoz*

Elkésetek, elkésetek velem,
 Az Igével, ki élet kenyere,
 Ki Evangélium és semmi más,
 Nem tudás, művészet, magyarkodás,
 Nem kultúra és nem pedagógia,
 Nem eszköz többé, hanem cél maga,
 Ki szabadelvű emberség helyett
 Istennek állít magas trónhelyet,
 Kinek választóvize Jézus vére
 A kárhozatra vagy az üdvösségre,
 Ki minden ember-eszményt kevesel
 S az ifjakat magához vonja fel.

Elkésetek, elkésetek velem,
 Süket fülemben hogy jusson bele?
 Mit értsek belőle, ki hajdanában
 Jártam egészen más iskolában?
 Nekem kongó szavak csupán ezek –
 Ti azt mondjátok: ősi fegyverek.
 Forgattak régi Reformátorok,
 De eltemette százados homok. –
 Már dédapám is homokon fütött,
 Pedig ezernyolcszáznegyvenkilencbe

Tiszakerület szuperintendense.
 A trónfosztó szózatot talál,
 S míg Jézus Kossuth árnyékában áll:
 Dördül hangja a lőcsei templomban,
 Dacában sokkal inkább, mint alázatban,
 Nagyanyám kap tőle egy imakönyvet,
 Mit haláláig buzgón levelezget,
 Ő használhatta németnyelvű tiszten:
 Ein Gebetbuch für aufgeklärte Christen.

Elkésetek, elkésetek velem,
 Az Igével, ki élet kenyere.
 - Gyermekkoromból egy jelenet - látom:
 - Apácák jönnek halkán, mint az álom
 S előttük nagynéném az ajtót zárja,
 Hallik puritán hangja, kiáltása:
 Pápista célokra mi nem adunk:
 Protestánsok vagyunk!
 Ím, ez volt a ti teológiátok:
 Keveset hisztek, sokat protestáltok,
 A császár ellen, a pápista ellen,
 Mindegy, mindegy csak protestálni
 kelljen.

Elkésetek, elkésetek velem,
 Az Igével, ki élet kenyere.
 Sosem hallottam oly szavát apámnak,

Hogy volna fogantatja imádságnak.
 Anyám is vette legfőbb példaképnek
 Jézust. Szavát erkölcsi nevelésnek,
 De hogy ő Isten egyszülött fia?
 Vagy esztelenség, vagy komédia.
 Ezt hallottam, de soha semmi mást.
 Hol keressem hát a vigasztalást?
 Nekem az egyház csak pusztá keret,
 Belementeni magyar lelkeket.
 S szolgálni magyar művelődést velem,
 Mint tette apám s minden nemzetsége.
 Viszont rajtam teljessé lett az átok:
 Én már az Isten ellen protestálok.
 S egyéb hitet ugyan honnan vennék,
 Mikor „a hit is kegyelmi ajándék”.

Elkésetek, elkésetek velem,
 Az Igével, ki élet kenyere,
 Ahhoz, mi nektek most régi-új mérték:
 Nemzedékből veszett ki az érzék.
 Rajtam nem segít Barth-otok,
 Kongó, üres szó minden szavatok.
 Süket szívembe hogy jusson bele?
 Elkésetek, elkésetek velem.

Kolozsvár, 1936. október 22.

Dutka Ákos: Karácsonyi beszélgetés az Úr Jézussal 1923-ban

Ha e beteg, bolond világra
 Uram, még egyszer megszületnél,
 Bár milliónyi templomod van,
 Kezdhethnél megint Betlehemnél.
 Szalmajászolnál rangosabb hely
 Uram, tenéked ma sem jutna:
 Soha messzibb a Te országod,
 „Miatyánkod” bár mindenki tudja.
 Ha így jönnél Názáretből
 Sápadtan, fázva, december este,
 Az ügyefogyott szenvedőkhöz
 Párizsba vagy Budapestre,

S leülnél az éhezők közt
 S abból, amit valaha mondtál
 Mesélnél új vigasztalásul –
 Elfognának a tizedik szónál.
 Mondjál csak új Hegyibeszédet
 S amit mondtál a gazdagokról
 S ha gyülnének az elhagyottak
 S szólnál az Írás-forgatókról
 S ha megpróbálnád Uram még egyszer
 Az Embert rávenni a Szeretetre –
 Internálnának, esküszöm rá,
 Ha nem is vernének mindjárt keresztre.

LUTHER MINDIG IDŐSZERŰ

Luther doktor vigasztaló beszédei kislánya betegségében és a temetésén (Asztali beszélgetések c. kötetből)

Amikor leánykája nagybetegen feküdt, Martin doktor azt mondta:

– Nagyon szeretem őt, ám, nagyságos Istenem, ha magadhoz akarod őt szólítani, nyugodt szívvel tudnám őt oldaladon.

És amint a kisleány az ágyában feküdt, azt mondta neki:

– Magdalénácska, kisleányom, ugye szívesen itt maradnál apáddal; de csakolyan szívesen térsz meg ahhoz a másik atyáddhoz?

A kisleány így felelt:

– Igen, kedves apám, ahogyan Isten akarja.

Akkor így szólt az apja:

– Bizony, kedves kisleánykám, a lélek kész, de a test erőtlén.

És elfordulván, ezt mondta:

– Nagyon szeretem őt. Ha ilyen erős a test, milyen lehet a lélek?

Mivel a ház asszonya nagyon elbúsulta magát, zokogott, sírt, Martin Luther doktor így szólt hozzá:

– Kedves Kata, gondold meg, hová megy. Mert elmegy, és ugyan a hús és vér húsolódik és vérzik természetek szerint, ám a lélek él és készen áll. A gyermekek nem disputálnak, amit mondanak nekik, azt el is hiszik. A gyermekek mindenben együgyűek; meghalnak fájdalom és félelem nélkül, a halál megpróbáltatása nélkül, a testnek gyötrelmei nélkül: mintha csak elaludnának.

[...]

– Hatéves koráig a gyermek vidáman és könnyen hal meg, halálfélelem nélkül; azután, amint felnövekszünk, nagyobbak és idősebbek leszünk, megérezzük a halált és a poklot, és elrettenünk.

[...]

Weöres Sándor: Víztorlasztó hegyfalak, szélbotlasztó bércfalak...

Víz-torlasztó hegyfalak,
szél-botlasztó bércfalak
mit bánják, ha mállanak,
mit bánják ha porlanak.

Csak az ember bánta meg,
hogya a múlás szállta meg:
búsan jön-megy, ténfereg,
temetőtől fél, remeg.

Foga hull, vagy ránca kel:
szíve mindig felesel.
A tudást, hogy halni kell,
mint nagy szégyent tűri el.

Víz-torlasztó hegyfalak,
szél-botlasztó bércfalak
mit bánják ha mállanak,
mit bánják ha porlanak.

A jobb samaritánus (mai példázat)

Amikor az irgalmas samaritánus másodszor is Jerikó felé ment, megint talált egy sebesültet. Harmadik, negyedik, ötödik útján újabb és újabb áldozatok feküdtek az országúton. Százszor tette meg az utat és száz szerencsétlen feküdt ott, majd ezerre és ezerre bukkant. Mindig ugyanazon a helyen.

Ez foglalkoztatta, amikor 2333-madszor ment Jeruzsálemből Jerikóba. Szinte belebotlott az újabb sebesültbe, annyira gondolataiba merült. Söhajtva szedte elő a kötszert a nyeregtarisznyából, rutinosan látta el a 2333. sebesültet. Gyakorlott mozdulattal emelte a számárra a vérborított testet, és lám, az állat magától indult el a fogadó felé a jó ismert úton. A számár és a sebesült szerencsésen meg is érkeztek.

A samaritánus ugyanis a sivatag felé tartott, hogy megkeresse a rablótanyát. Mert amikor a 2333. áldozatba botlott, hirtelen rádöbönt, hogy sokkal jobb samaritánus lehetne, ha végre a tettesekkel is törődne, s nem csak ragtapaszokat osztogatna...

Elhatározta, hogy a rablókon fog segíteni.

Később zavartalanul utazhatott Jeruzsálemből Jerikóba.

Sok időt takarított így meg...

(Ismeretlen szerző nyomán)

Pályázati kiírás

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány az idei, 2008/2009. tanév során is kiírja a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatalok számára ösztöndíjpályázatát az alábbiak szerint:

A pályázatra minden közép-, vagy felsőfokú intézményben tanuló, a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatal jelentkezhet az erre szolgáló adatlap kitöltésével, mely megkapható a lelkészi hivatalban, vagy letölthető az egyházközség honlapjáról. Az ösztöndíj két részletben, az I. illetve a II. félévre kerül kifizetésre. Az ösztöndíj mértéke a beérkező eredményes pályázatok alapján a rendelkezésre álló összegre figyelemmel kerül meghatározásra. Az ösztöndíj kifizetésének mind az I., mind a II. félévben előfeltétele érvényes iskolalátogatási bizonyítvány bemutatása.

Pályázatunkkal a korábbi évek gyakorlatának megfelelően szeretnénk a rendelkezésre álló keretek között szerény anyagi támogatást nyújtani az egyházközséghez tartozó fiatalok számára. Várjuk, hogy minél többen jelentkezzenek pályázati kiírásunkra.

**Szeretettel és üdvözlettel:
a Tatabányai Evangélikus Alapítvány
Kuratóriuma**

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik a 2007 évi személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatták alapítványunkat. A felajánlott összeg 360.000 Ft, amelyet

Közép- és felsőfokú iskolában tanuló diákok tanulmányi ösztöndíjára,
Lámpás újság előállítására és terjesztésére,
a tatabányai egyházközség ICHTUS futbalcsapatára,
és egyházközségünk egyéb programjaira
(konferenciák, táborok, találkozók, tanfolyamok részvételi díja, útiköltsége)
használtunk fel.

**Kérjük a testvéreket, hogy a jövőben is segítsék az alapítványt céljaink elérésének megvalósításában:
18603718-1-11**

Köszönettel:

Kónya Lajos
az alapítvány elnöke

Torzsáné Farkas Ágnes
titkár

Aki adója egyik egy százalékaról más szervezet, alapítvány javára rendelkezik, azt is kérjük, hogy adója másik (egyházak javára szóló) 1% - ról is rendelkezzen a 0035-ös technikai számmal (Magyarországi Evangélikus Egyház).

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány és a Magyarországi Evangélikus Egyház javára szóló adó-rendekező nyilatkozat beadható vagy mintaként felhasználható, kitöltött nyomtatványa letölthető a gyülekezet honlapjáról, megkapható a lelkészi hivatalban, illetve januártól kezdve elvihető a Jókai utcai templomból is.

A TATABÁNYAI EVANGÉLIKUS ALAPÍTVÁNY
tanulói támogatási pályázatának adatlapja

(A pályázati adatlapban foglaltakat az alapítvány kuratóriuma csak a pályázat elbírálására használja, annak kezelésénél az adatvédelmi jogszabályi előírásokat betartja.)

Beküldési határidő: 2008. november 30.

Beküldési cím: 2800 Tatabánya, Tátra u. 13.

A pályázó neve:

A pályázó lakcíme:

Szülei:

Tel.: Mobil: E-mail.:

Testvérei (száma, kora):

Iskola, amelybe jár, vagy járni fog:

Tanulmányi eredmény:

Bankszámlaszám:

A bankszámlaszám jogosultjának neve:

(Kedvezményes elbírálás esetén a támogatási összeget a kuratórium a fent megadott bankszámlára utalással teljesíti.)

Részt vesz-e a Tatabányai Evangélikus Egyházközség életében, ha igen, milyen módon?

.....

.....

.....

Mivel segíti, vagy tudja segíteni az egyház ifjúsági munkáját?

.....

.....

.....

Az egyházközség ifjúsági tevékenységével kapcsolatos javaslata, elképzelése, esetleges feladatvállalása:

.....

.....

.....

Tatabánya, 2008.

.....
A pályázó aláírása

.....
Szülő(k), gondviselő(k) aláírása

Diakóniai csendeshét

Gyenesdiás, 2008. szeptember 1-3.

Gyülekezetünkben ketten – *Klespitz Jenőné* és én – vettünk részt a gyenesdiási Kapernaum konferenciaközpontban rendezett diakóniai csendesnapokon.

Gregersen Labossa György szombathelyi lelkész Ef 1,17–23 alapján tartott igetanulmányt a résztvevőknek: Istennel való kapcsolatunkról; bátorságunkról; reménységünkéről. *Lázár Zsolt* szarvasi lelkész és *Janurikné Csonka Erika*, a szarvasi Támogató Szolgálat vezetője, a szenvedő és segítő emberről tartott előadásaikban¹ kitértek arra, hogyan, miként tudunk szolgálni a gyülekezetben és hétköznapi életünkben beteg, elesett embertársainkon, Jézus Krisztusba vetett hitünkkel. Csoportos beszélgetéseken megosztottuk személyes hitbeli tapasztalainkat, és szolgálatunkról váltottunk eszmecserét. Esténként *Mihács Lajos*, a Soproni Evangélikus Nyugdíjsház igazgató lelkésze tartott áhítatot. A szívbemarkoló történeteket meghatódva hallgattuk. A csendeshetet úrvacsorai istentisztelet zárta *Kendeh György* angyalföldi lelkész szolgálatával. Nagyon hasznos, építő, töltkező volt számomra ez az alkalom.

Köszönöm Istennek, hogy itt lehettem!

Vertényi Domonkos

II. Országos Férfikonferencia

Piliscsaba, 2008. június 13–15.

Gyülekezetünkbenől hárman – *id. Bánszky Pál*, *Schermann Gábor* és én – vettünk részt Piliscsabán a II. Országos Evangélikus Férfikonferencián.

Szabadtéri ügyességi versennyel (petanque) nyitotta meg a konferenciát *Koháry Ferenc* lébényi lelkész, országos férfimissziós referens. Ezt követően *dr. Fabiny Tibor* egyetemi tanár tartott előadást amerikai példák alapján a férfiak szerepéről a gyülekezetben. Este *Levente Péter* előadóművész „Apa/Atya képünk a 4. parancsolat tükrében” címmel tartott előadást.

Másnap *Werner Lauterbach*, a bajor evangélikus egyház férfi munkaágának vezetője mesélt az ottani férfikörök kialakításáról és vezetéséről. Délután a környékbeli hegyekbe tettünk kirándulást *Kézdy Péter* piliscsabai lelkésszel. Este *dr. Garádi Péter* budaörsi gyülekezeti felügyelő a „Férfiak helyzete a gyülekezetekben, Magyarországon” témában mondta el tapasztalait. Nem felejttem el megemlíteni a reggeli és esti áhítatokat, amelyeket *Koháry Ferenc*, *Böjtös Attila* sárbogárdi lelkész és *Schermann Gábor* tartottak.

Fontos volt számomra, hogyan lehet a férfiakat közelebb hívni a gyülekezethez és Istenhez. Az ICHTUS futballcsapat nekem is egy szolgálat ezen a téren.

Vertényi Domonkos

Rántott cukini

Hozzávalók: 1,5 kg cukini; 20 dkg párizsi; 3 db tojás; 10 dkg reszelni való sajt; kisütéshez zsíradék.

A cukinit felszeleteljük, ha magos, akkor a magot kivesszük. A felszeletelt cukinit vegetával beszórjuk. Legalább 1 órát állni hagyjuk. Levétől lecsepegtetjük, finomlisztbe forgatjuk. 1 szelet párizsit hozzátapasztunk. A párizsis oldalat is lisztezzük. Előtte a 3 tojással sós palacsinta tésztát készítünk, tejjel vagy sörrel, amelybe belereszeljük a sajtot. A cukiniket ebbe megforgatjuk és kisütjük. (Izesíteni lehet a palacsinta tésztát kaporral vagy oregánóval vagy borsikával, ki mit szeret. Fogyasztáskor ketchuppal vagy majonézzel is tálalhatjuk, de anélkül is finom).

Vertényi Domonkosné

¹ Az előadások néhány illusztrációját, melyek különösen megragadtak engem, jelen számunkban is olvashatják.

HÍREK, ESEMÉNYEK

Mottó: „... tehát akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk; azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.” (Jak 4,13–15)

- ☼ **November 7-8-án**, péntek-szombaton **Csákváron egyházmegyei ifjúsági találkozó** lesz, nemcsak a nyári táborok résztvevői számára.
- ☼ **November 22-én**, szombaton **Tácon egyházmegyei focibajnokság** lesz. A Fejér-Komáromi gyülekezetek futballcsapatai játszanak a vándorkupa birtoklásáért. Csapatunk, az *Ichtus* jó reménységgel indul ezen a megmérettetésen.
- ☼ Tervek szerint adventre megújul a **Jókai utcai templom** belseje: néhány gondos testvérünk kezdeményezésére **a padok és az oltártérdeplő új kárpitozást kap**, és reménység szerint kerül néhány új szék is a templomba. Erre a célra köszönettel fogadjuk a gyülekezet tagjainak adományait, amennyiben erre indíttatást éreznek. Jelen számunkhoz mellékelünk külön e célra szolgáló csekket is.
- ☼ **Bibliaórákon**, közös bibliaolvasásra és beszélgetésre gyülekezünk össze **keddenként**, általában az Előd vezér u. 18. sz. alatt. Ezek az alkalmak **17 órakor** kezdődnek, nyitottak és az alapvető témájuk jelenleg *Máté evangéliuma*. A bibliaórák a **karácsonyi ünnepek idején szünetelnek**, tehát nem lesz bibliaóra: december 23-án, december 30-án és január 6-án.
- ☼ **Hittanórák rendje:**
Szent Margit Iskolában szerdán 8:55 és csütörtökön 8:00 órakor
Tátra utcában alsó tagozatosoknak hétfőn 15:30, *felső tagozatosoknak* pénteken 16:00 órakor
- ☼ **Konfirmációra készülő fiatalok órája** szerdánként 16:30-tól van a Tátra utcában.
- ☼ **Felnőtt fiatalok kötetlen beszélgető köre** alkalmanként megbeszélés szerinti helyen és időben van. Érdeklődni ezen alkalmak gazdájánál, *Vertényi Domonkos* gondnoknál lehet.
- ☼ A templomban elhelyeztünk egy „**imadobozt**”, melybe ki-ki szabadon beledobhatja kérését, bánatát, örömét, amit szívesen megosztana gyülekezetünk imádkozó közösségeivel: akár a vasárnapi istentiszteletek imádsága számára tartja fontosnak, akár az istentiszteletek előtti imaközösség elé vinné, akár a bibliaórák imádságaiba, akár a testvérek személyes imádságába ajánlja.
 Ezen kívül mindenkit személyesen is szeretettel fogad a **vasárnapi istentiszteletek előtti imaközösség**, kb. fél 10-től kezdve a sekrestyében. Várjuk, aki csak szeretne elcsendesedni, aki szeretné, hogy mások is vele együtt imádkozzanak közösségi vagy személyes örömei, gondjai kapcsán, vagy aki szeretné csendben, lélekben hallgatni mások imádságát.
- ☼ Az **Utcai Szociális Segítők Egyesületének téli krízis szolgálata** november elejével elkezdődik. Gyülekezetünk önkéntesei hagyományosan péntekenként vesznek részt ebben a munkában. Szívesen fogadunk **erre a szolgálatra is jelentkezőket**, illetve az Egyesületnek szóló **adományokat** is lehet hozni: elsősorban tartós élelmiszerre van szükség, ezen kívül nagyon hasznos a gyertya, a kötszer, ruhaneműk közül a sapka, sál, kesztyű.
- ☼ **Ádvent idején** hagyományosan minden vasárnap van úrvacsorai közösség az istentiszteleten. Az alábbiakban megkíséreljük áttekinteni, hogy az ünnepi időszakban milyen eseményeket tervezünk gyülekezetünkben:
 - **ádventi kézművesdélután** kicsiknek és nagyoknak: december 20. szombat 15 órától, a Tátra utcában
 - ***Ichtus* focicsapat ádventi estje**: december 13-án, szombaton 18 órakor a Tátra utcában.
 - **ifjúsági szentesti szolgálat**: december 24-én 16 órakor (a helyszín még szervezés alatt)

- **szentesti istentisztelet:** december 24-én 17:30 órakor
- **karácsonyi istentiszteletek** (úrvacsorai közösséggel): december 25-én és 26-án 10 órakor
- **óév esti istentisztelet:** december 31-én 17 órakor
- **újévi istentisztelet** (úrvacsorai közösséggel): január 1-én 10 órakor
- **vízkereszt iistentisztelet:** január 6-án 10 órakor

☸ **Köszönjük** mindazok figyelmességét és áldozatkészségét, akik **gyülekezetünk kiadásaiból** tehetségük szerint eddig is részt vállaltak. A jelen számunkhoz mellékelt csekkekkel kérjük továbbra is mindazok hozzájárulását, akik szívükön hordják a tatabányai evangélikus közösség életét. A gyülekezet anyagi helyzetébe, bevételeinek és kiadásainak részleteibe **betekintést nyerhet minden érdeklődő gyülekezeti tag** a lelkészi hivatalban vagy a presbitereknél.

☸ Továbbra is várjuk olyanok jelentkezését, akik szívesen kitennék a **Lámpás újság példányait** irodájukban, üzletükben, hogy a betérők vihessenek belőle. Megköszönjük olyan szervezetek, vállalkozások segítségét is, akik **internetes honlapjukon** szívesen feltüntetnék **gyülekezetünk elérhetőségét**.

REMÉNYSÉG ROVAT

AKIK GYÜLEKEZETÜNKBEN 2008. JÚNIUS 22., SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁNI 5. VASÁRNAP ÉS OKTÓBER 26., SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁNI 23. VASÁRNAP KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPTAK...

 ... a keresztségben Isten országába:

aug. 31.	Kovács Marcell Zoltán	Tatabánya	Besenyei Csilla (ev.) és Kovács Péter (rk.)	Mt 6,24-34
okt. 24.	Sámuel Martin Norbert	Tatabánya	Gesztési Judit (pünk.) és Sámuel Norbert (ev.)	2Móz 15,3

 ... konfirmációi áldással az Egyház közösségébe, augusztus 31-én:

Bőke Ádám, Tatabánya	Mt 6,33
-----------------------------	---------

 ... Isten szerinti életre a házasságban:

júl. 26.	dr. Sassi Ágnes, Tatabánya, ev.	Mitrocsák László, Budaörs, gör.kat.	Mk 11,15-18 ²
szept. 20.	Gerencsér Katalin, Nyárad, rk.	Major Attila, Tatabánya, ev.	Ef 4,1-6 ³

 ... az élet és halál Urától:

júl. 5.	Schmidt Antalné sz. Mészáros Terézia, Kecskéd	59 évesen	1Jn 4,16b
szept. 26.	Horváth Gézáné sz. Máj Erzsébet, Baj	85 évesen	Mk 10,46-52

- 2 Görög katolikus-evangélikus ökumenikus esküvő a törökbálinti római katolikus templomban, Jármí Zoltán budapesti görög katolikus és Schermann Gábor tatabányai evangélikus lelkész szolgálatával.
- 3 Római katolikus-evangélikus ökumenikus esküvő az alsógallai római katolikus templomban, Simon Péter gallavölgyi római katolikus és Szigethy Szilárd tabi evangélikus lelkész szolgálatával.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

<i>Alkalom</i>	<i>Mikor?</i>	<i>Hol?</i>
Imaközösség	Istentiszteletek előtt	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ -kor	Jókai út 81.
Hittan (alsós)	Hétfő 15 ³⁰ -kor	Tátra u 13.
Hittan (felsős)	Péntek 16 ⁰⁰ -kor	Tátra u. 13.
Bibliaóra	Kedd 17 ⁰⁰	Előd vezér u 18.
Konfirmandus óra	Szerda 16 ³⁰ -kor	Tátra u. 13.

Minden hónap első vasárnapján, illetve ádvent és böjt minden vasárnapján úrvacsoraosztás van az istentiszteleten.

Weboldalunk megújult!

Címe a régi: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A folyamatosan frissülő, bővülő weboldallal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a teranova@citromail.hu email-címre vagy a weboldal „Kapcsolat” pontjában (jobb felső sarok) várjuk.

A **Lámpás szerkesztősége** várja az írásokat erre a címre: lampas@lutheran.hu

Várjuk az érdeklődőket a **gyülekezeti levelezőlistákra**:
fraternet-tatabanya@lutheran.hu
 (általános gyülekezeti információk)
fraternet-tbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)
 E listákra jelentkezni lehet a lelkészi hivatal címén: tatabanya@lutheran.hu

Kedves Testvérek!

A Lámpás ezen számához mindenkinek **három darab csekket** mellékelünk.

Ezek közül kettő üres. Ezek segítségével be lehet fizetni gyülekezetünk pénztárába **egyházfenntartói járulékot, adományt**.

A harmadik csekken, melynek közlemény rovatában a **„Templompadokra”** felirat szerepel, e célra szolgáló céladomány adható fel. Erről bővebben a *Hírek, események* rovatban olvashatnak.

További csekkek, valamint ezekkel kapcsolatos információk a lelkészi hivatalban kérhetők.

LÁMPÁS – Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja
 Megjelenik negyedévente

Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra: Tatabányai Evangélikus Egyházközség
 OTP Bank: 11740009-20201533

Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány
Szerkesztőbizottság: Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István,
 Vertényi Domonkos

Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

A lelkészi hivatal címe: Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.

Telefon: 34/316-201

Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címeiken.

Hivatali idő: megbeszélés szerint

Újévi recept

Vegyél 12 hónapot.
 Gondosan tisztítsd meg a keserűségtől,
 kicsinyességtől,
 irigységtől,
 félelemtől.

Aztán oszd fel a hónapokat 30 vagy 31 napra.

Minden napot készíts el
 1 rész munkából,
 3 rész jóakarattól,
 egy gyűszűnyi derűből.
 Mindehhez adj
 3 evőkanál optimizmust,
 1 csipetnyi iróniát,
 1 késhegynyi tapintatot.

A kapott masszát bőven öntsd le szeretettel.
 A kész ételt mindig díszítsd apró figyelmességgel,
 és tálald fel mosolygó arccal.
 Boldog, szerencsés ÚJ ÉVET
 kívánok!

(ismeretlen szerző nyomán)

☎ Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletekre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől!

🏠 Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnének úrvacsorát venni.

📧 Kérjük az új otthonba költözöttek, illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.

☎ Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kéréseket.